

عنوان مقاله:

بررسی عملکرد دولت محلی و تمرکززدایی از دیدگاه حقوق عمومی

محل انتشار:

ماهنامه پژوهش ملل، دوره 3، شماره 31 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

اسرین عبدالله نژاد - کارشناسی ارشد حقوق عمومی، پژوهشگر حقوقی

خلاصه مقاله:

یکی از پارادایم های حاکم بر حوزه اداره امور عمومی و مسیله دولت محلی بوده است. ویژگی اصلی دولت محلی اداره امور عمومی و واگذار نمودن آن به واحدهای محلی در هر کشور می باشد ارتباط عدم تمرکز با دولت محلی از یک سو دادن شخصیت حقوقی حقوق عمومی به واحدهای محلی بوده تا آن ها به طور آزادانه اداره شوند اختیار تصمیم گیری اداری و اجرایی داشته باشند و از سوی دیگر اداره امور محلی توسط دولت های محلی مستلزم تعویض بخشی از اختیارات دولتی به این واحد ها می باشد. بنابراین لازم است که ارتباط دقیق دولت محلی با عدم تمرکز را مورد مذاقه قرار داده تا به یک برداشت درست از دولت محلی به عنوان مسیله اصلی عدم تمرکز نایل آییم. در این راستا دولت های محلی زیر نوعی ولایت دولت مرکزی هستند و دستگاه های مرکزی بر آن ها کنترل و نظارت دارند و عملاً نوعی محدودیت های قانونی برای آن ها در نظر گرفته می شود در جمهوری اسلامی ایران با اجرای قانون شوراها، امکان اداره امور محلی توسط نهادهای محلی نظیر شهرداری ها و شوراها به وجود آمده است؛ البته هر چند در اصل ششم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، نهادهای محلی از ارکان تصمیم گیری و اداره امور کشور اند اما طبق اصول آتی قانون اساسی باید تابع حکومت مرکزی و قانون باشند.

کلمات کلیدی:

دولت محلی، تمرکززدایی، شورای شهر، شهرداری، قانون اساسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/803884>

